

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása
Ügyintéző:
Telefon:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** meghatalmazott képviselőjében előterjesztett panasz tárgyában, a Kúria ítélete alapján megismételt közigazgatási hatósági eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közzétételétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban az a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikus előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos (képviselője útján)
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3.) rendőri szerv vezetője (tájékoztatásul)
- 4.) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos meghatalmazott képviselője *-n, postai úton panasszal fordult a Panasztestülethez, a Panaszossal szemben *-n fogatosított rendőri intézkedés kapcsán.

A panaszbeadvány szerint a Panaszos társaival együtt *-n megjelent az épület előtt abból a célból, hogy politikai véleményüket fejezzék ki. Politikai véleménynyilvánításuk abban mutatkozott meg, hogy a Panaszos és társai – egy létra segítségével – felmászott az erkélyére, majd egy transzparenst tartottak maguk elé.

A Panaszos és társai a rendőri felszólításnak eleget téve önként távoztak az erkélyről, a rendőri intézkedésnek sem aktív, sem passzív módon nem álltak ellen, ennek ellenére mégis előállították őket a Rendőrkapitányságra.

A Panaszos képviselője úgy nyilatkozott, hogy a Panaszos igazoltatása kapcsán nem kíván panaszt tenni, ugyanis annak fogatosítására indokolt módon és szakszerűen került sor. A képviselő rögzítette továbbá, hogy a rendőrség helyesen nem alkalmazott testi kényszert és bilincselést sem.

A panasz szerint a Panaszos előállítása ugyanakkor szükségtelen, indokolatlan és aránytalan volt, mivel a Panaszos a helyszínen bűncselekményt nem követett el, ellene büntetőeljárás nem is, hanem szabálysértési eljárás indult. Az előállítási ok nem volt megállapítható, ugyanis a Panaszos a rendőri felszólításnak eleget tett és az erkélyt elhagyta, továbbá társaival a dolgokat visszaadták.

A Panaszos képviselője a panaszban hangsúlyozta, hogy tekintettel arra, hogy a Panaszos személyazonossága – az igazoltatást követően – a helyszínen ismertté vált, ezért adott esetben írásos idézésre a rendőrségen megjelent volna. A képviselő szerint a Panaszos a felszólításra az erkélyről eltávozott és a dolgok is visszakerültek az eredeti helyükre, ezért a Panaszos személyi szabadságának a korlátozása teljes mértékben aránytalan volt.

A panasz szerint a képviselő a Panaszossal szemben fogatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbi kifogást tette:

- szükségtelen, aránytalan és indokolatlan volt a Panaszos előállítása.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület vizsgálata során megállapította, hogy a Panaszossal szemben fogatosított előállítás megfelelt az Rtv. 15. §-ban rögzített arányosság követelményének, ezért nem sérült a Panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

A Panasztestület ugyanakkor megállapította azt is, hogy az előállítás foganatosításakor az intézkedő rendőrök által adott tájékoztatás téves volt, továbbá helytelenül állították ki a Panaszos részére az igazolást, ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való joga. A Panasztestület szerint az előállítás elhúzóidő tartama kapcsán sérült a Panaszos személyes szabadsághoz fűződő alapvető joga is.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

Az országos rendőrfőkapitány a lefolytatott közigazgatási hatósági eljárást követően a rendőri intézkedés elleni panaszt – az előállítás tekintetben – elutasította. Az intézkedés kapcsán adott téves tájékoztatás, az előállítás elhúzóidő tartama és a helytelenül kiállított igazolás vonatkozásában – kérelem hiányában – érdemi vizsgálat lefolytatására a Ket. 29. § (1) bekezdése alapján nem került sor.

II.

A főkapitányi döntéssel szemben a Panaszos – képviselője útján – keresetlevelet terjesztett elő. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete a főkapitányi döntést hatályon kívül helyezte, és a hatóságot új eljárás lefolytatására utasította. Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős ítélete ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

A Kúria ítéletében megállapította, hogy az ORFK felülvizsgálati kérelme nem alapos és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.

A Kúria ítéletében a következőket állapította meg:

„(...) A közigazgatási és munkaügyi bíróság jogerős ítéletében az alperes [az ORFK] határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. (...)

(...) A felperes [a Panaszos] a rendőri felszólításnak, intézkedésnek ellenszegült, így az előállítás jogalapja az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának első fordulata szerint fennállt.

(...) A bíróság [a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság] a megismételt eljárásra azt az utasítást adta, hogy az alperes dönthet az előállítás aránytalanságának megállapítása mellett is, azonban határozatának részletes indoklást kell tartalmaznia a Rtv. 15. §-ára nézve, azt összevetve a felperes helyszínen tanúsított magyarázatával.”¹

„(...) A Kúria szerint az előállítás arányossága vonatkozásában – az alperes okfejtésével szemben – csak a határozat 6. oldal utolsó bekezdése tartalmaz indokolást. A felülvizsgálati bíróság rámutat, az arányosság vizsgálata tárgyában az alperesi határozat mindösszesen annyit rögzít, hogy nem állt rendelkezésre más jogkorlátozó eszköz az elérni kívánt cél érdekében, mint az előállítás foganatosítása. Annak a célnak a megjelölésével azonban, amely a felperes esetében csak ilyen időtartamú intézkedéssel volt elérhető, az alperesi határozat adós

¹ Kúria Kfv.VI.37.449/2016/5. számú ítélet [6], [7] és [9] pontjai.

maradt. A támadott határozat nem tartalmazta azt az indokot, hogy az előállítás célja az azonnal szabálysértési eljárás lefolytatásához történő hatóság elé állítás is volt.

A Kúria összességében hangsúlyozza, az alperesi határozatból az előállítás arányosságához kapcsolódóan a mérlegelés szempontjai nem megállapíthatóak, annak okszerűsége nem tűnik ki, az alperes megsértette a Pp. 339/B. §-át.

A felülvizsgálati bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet [a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete] hatályában fenntartotta, mert az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket.”²

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- ügyvédi meghatalmazás;
- a Panaszos jogi képviselője által készített panaszbeadvány;
- előállítás végrehajtásáról szóló jelentés;
- jelentések;
- eljárás alá vont személy meghallgatásáról szóló jegyzőkönyv;
- db DVD lemez.

IV.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a Panaszos a képviselője által előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon, illetve videofelvételeken túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint, a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre³ is.

V.

A rendelkezésre álló – a határozat III. részében felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

A szolgálatot teljesítő technikus * órakor észlelte a biztonsági kamerarendszeren, hogy * fő – egy létrával – közeledik az épület felé. A technikus az észlelteket haladéktalanul jelentette a szolgálatparancsnoknak, aki járórt irányított a helyszínre. Eközben az ismeretlen személyek a birtokukban lévő alumínium létrát az erkélyhez támasztották, majd a * főből * személy –

² Kúria Kfv.VI.37.449/2016/5. számú ítélet [29], [30] és [31] pontjai;

³ Pl.:

1/2004. Büntető jogegységi határozat,

BH2009. 230,

Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

közöttük a Panaszos – felmászott az erkélyre. Az erkélyen 2 db (* méter x * méter méretű) különböző feliratokkal ellátott molinót rögzítettek a terasz korlátjához.

A járőrök – a szolgálati rádión kapott utasításnak megfelelően – * órákor érkeztek a megadott helyszínre, ahol azt tapasztalták, hogy öt személy az épület előtt tartott egy létrát, amely létrán éppen három férfi mászott fel a déli homlokzat erkélyére. A járőrök ekkor több alkalommal felszólították az erkélyre mászó, majd felmászott személyeket, hogy cselekményüket hagyják abba és távozzanak az erkélyről, de a * férfi figyelmen kívül hagyta azokat, és a felszólításoknak nem tettek eleget. A három személy hangszórón keresztül ismertette követeléseit, továbbá a kormány tevékenységét bírálták.

Eközben a három személy az erkélyen kihelyezett dolgokat magukhoz vették. Ezek után – folyamatos rendőri felszólítások közepette – a három férfi a dolgokkal együtt * órákor – a létrán keresztül – lemásztak az erkélyről. Az eltulajdonított dolgok visszaadása kapcsán tett rendőri felszólításnak nem tettek eleget, azok visszaszolgáltatását feltételekhez kötötték.

VI.

A panaszban megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) A Panaszos előállítása.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 15. § (1), (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

„(1) A rendőr a feladata ellátása során
a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani,”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata szerint:

„(2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, ”.

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 39. § (2) bekezdés b) pontja szerint:

*„(2) Az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget:
a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőlegesen ellenszegülést nem mutat, ”.*

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 216. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el. ”

A határozat V. részében ismertetett tényállás alapján az erkélyről lemaszolt személyek vonatkozásában a rendőrséget – az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján – intézkedési kötelezettség terhelte. Ezek alapján a Panaszost – az Rtv. 29. § (1) bekezdés adta felhatalmazás alapján – a közrend, közbiztonság védelme, illetőleg bűnüldözési célból igazoltatták.

A rendelkezésre álló bizonyítékok (rendőrségi dokumentumok, videofelvételek) alapján megállapítható, hogy a jogszerűen intézkedő rendőrök több alkalommal felszólították a Panaszost, hogy hagyja el az erkélyt, hagyja ott és tegye vissza az eltulajdonított dolgot, majd amikor az erkélyről lemaszolt, ugyancsak több alkalommal felszólították, hogy az eltulajdonított dolgot szolgáltatassa vissza. A Panaszos passzív ellenszegülést tanúsítva (Szolgálati Szabályzat 39. § (2) bekezdés b) pontja) a felszólításoknak nem tett eleget, a dolog visszaszolgáltatását feltételekhez kötötte.

Mindezek alapján az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata adta felhatalmazás alapján, a helyszínen jelenlévő rendőr * órákor utasítást adott a Panaszos előállítására. Az utasításnak megfelelően 2 fő rendőr * órai kezdettel megkezdte a Panaszos Rendőrkapitányságra történő előállítását abból a célból, hogy a Panaszossal szembeni további szükséges eljárás azonnal lefolytatható legyen.

Az ismertetett körülmények kellően megalapozták a rendőrök azon feltételezését, hogy a Panaszos szabálysértés elkövetésével (Szabs. tv. 216. § (1) bekezdés) gyanúsítható.

Ezek alapján az intézkedést fogantató rendőrök részéről fennállt az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának alkalmazási lehetősége. E jogszabályhely az eljáró rendőr mérlegelési döntésére bízta – az eset valamennyi körülményének figyelembe vételével – a személyi szabadság korlátozásával járó előállítás, mint rendőri intézkedés fogantatását.

Az előállított Panaszost a rendőrkapitányságon * órai kezdettel szabálysértés elkövetése miatt folytatott előkészítő eljárásban dokumentált módon meghallgatták, majd * órákor a rendőrkapitányság épületéből szabadon bocsátották. Megállapításomat a Rendőrkapitányság eljárás alá vont személy meghallgatásáról szóló jegyzőkönyve és a Rendőrkapitányság vezetőjének jelentése támasztja alá.

Álláspontom szerint a Panaszos és társai be nem jelentett módon demonstrálták véleményüket, engedély nélkül behatoltak egy kiemelten védett objektum területére, majd az ott talált dolgot előre nem látható szándékkal a birtokukba vették, ezek alapján nem állt rendelkezésre más jogkorlátozó eszköz az elérni kívánt cél érdekében, mint az előállítás foganatosítása a Panaszossal szembeni szabálysértési eljárás azonnali lefolytatása és mielőbbi felelősségre vonása céljából.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a személyi szabadságot korlátozó intézkedés végrehajtása jogszerű és szakszerű volt, továbbá megfelelt az arányosság (Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdése) követelményének is, ezek alapján a panasz alaptalan.

A panaszpont elbírálása kapcsán fontos hangsúlyozni, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a Panaszost több alkalommal felszólították, hogy az intézkedőkkel működjön együtt, a rendőri intézkedést ne akadályozza. A felhívások ellenére a Panaszos nem tett eleget a rendőri felszólításnak, holott az Rtv. 19. § (1) bekezdése értelmében a rendőr „utasításának” engedelmeskednie kellett volna.

A Legfelsőbb Bíróság egy másik eset kapcsán korábban megállapította, hogy: „(...) a felperes [a Panaszos] rendőri intézkedéssel szembeni panasz megtételével fejezheti ki egyet nem értését az ellene foganatosított intézkedéssel szemben, azonban a helyszínen – ellenszegülésével – nem bírálhatja felül a rendőri intézkedés jogszerűségét, a rendőri felszólításnak egyet nem értés esetén is köteles eleget tenni.(...).”⁴

VII.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján:

„Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

A Panasztestület állásfoglalásában megállapította, hogy az előállítás foganatosításakor az intézkedő rendőrök által adott tájékoztatás téves volt, ezáltal sérült a Panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A Panasztestület szerint az előállítás elhúzódó ideje kapcsán sérült a Panaszos személyes szabadsághoz fűződő alapvető joga, továbbá a helytelenül kiállított igazolás kapcsán sérült a tisztességes eljáráshoz való alapvető joga is.

A Panaszos jogi képviselője beadványában nem terjesztett elő a fentiek kapcsán kifogást. Tekintettel arra, hogy jelen panasz eljárás kérelemhez kötött, így a vizsgálat kizárólag a panaszban előadottakra terjedhet ki. A bíróság töretlen gyakorlata szerint (lásd pl: Fővárosi Törvényszék 20.K.31.855/2011/8. számú ítélete) a közigazgatási eljárás során az alperesnek – azaz jelen esetben az Országos Rendőr-főkapitányságnak – csak az a kötelessége, hogy a felperesi panaszban rögzítetteket vizsgálja, és ebben a körben jogszabályi hivatkozással alátámasztottan érdemben állást foglaljon.

⁴ Lásd: BH2009. 382 – Az előállítás jogszerű annak a szabálysértést elkövetőnek, aki a rendőri intézkedésnek ellenszegül, és a demonstráció szándékával nem hagy fel (1994. évi XXXIV. törvény 33. §, 92.§, 93. §, 1989. évi III. törvény 2. §)

A téves tájékoztatás adása, az előállítás időtartama, továbbá a helytelenül kiállított igazolás vonatkozásában érdemi vizsgálatára a Ket. 29. § (1) bekezdésében foglaltak alapján – kérelem hiányában – ezen eljárás keretében nem volt lehetőség.

VIII.

A Ket. 109. § (4) bekezdése szerint:

„(4) A hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.”

Mindezek alapján – figyelemmel a Ket. 109. § (4) bekezdésére – a Kúria ítéletének megfelelően a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

Magyarország Alaptörvénye IV cikk, XXIV. cikk;

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (1) bekezdése, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 15. § (1), (2) bekezdése, 19. § (1) bekezdése, 29. § (1) bekezdése, 33. § (2) f) pont I. fordulója, 92. § (1) bekezdése, 93. § (6), (7) bekezdése;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011, (IX. 22.) BM rendelet 39. § (2) bekezdés b) pontja;
- a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 216. § (1) bekezdése.

Budapest, 2017. július 21.

Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány